

El Molinet o Molí del Llavador

Molí hidràulic fariner de roda horitzontal, antigament propietat del Duc de Medinaceli. Es mogut per la tracció de les aigües que discorren per la séquia major del poble, que a la vegada alimenten el "Llavador" municipal.

Restaurat al 2005, s'ha ficat de nou en funcionament amb fins didàctics, turístics i d'educació ambiental sobre el cicle de l'aigua, els seus usos i aprofitaments tradicionals, desenvolupant un peculiar museu etnològic municipal al voltant de l'arquitectura de l'aigua.

L'aigua, font de vida, és el distintiu més significatiu d'Aín, topònim d'origen àrab "Ayn", que significa "indret d'aigües".

Funcionament

Esquema del funcionament d'un molí hidràulic de roda horitzontal:

El recorregut del gra i de la farina, representat per punts, començava a la GRONSA o TREMUJA 1, d'on queia al CANALOT 2, que condueix el gra fins a l'ull de la mola. El treball de molta es realitzava entre dos rodes de pedra posades en horitzontal, la MOLA DE DALT o VOLANDERA 3 i la MOLA DE BAIX, FIXA o SOTANA 4.

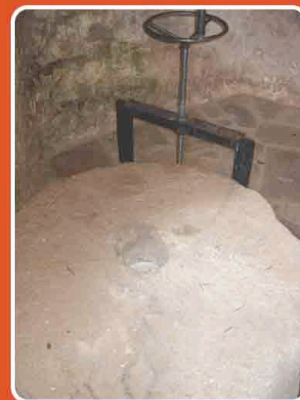
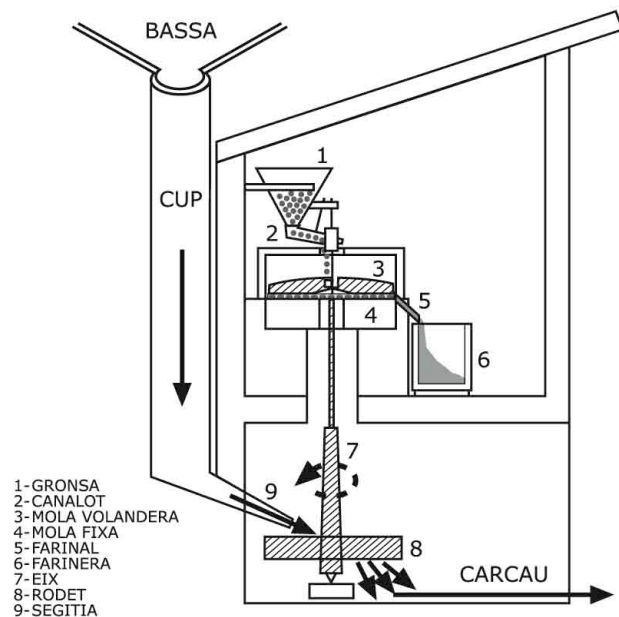
Una vegada el gra era mòlt eixia pel FARINAL 5 i queia a la FARINERA 6.

Un molí hidràulic tenia en la pressió de l'aigua la seua força, gràcies a l'aprofitament de la gravetat.

L'aigua de la séquia, representada per fletxes negres, queia pel CUP i mitjançant l'obertura del ganxo d'arrancar la mola que alçava la CANALETA o SEGI-TIA 9 (on es trobava el TAP o TAPÓ), provocava l'entrada a pressió de l'aigua al RODET o RODA HORIZONTAL DE PALES 8 que feia rodar l'EIX o ARBRE 7 i moure la mola.

Pel CARCAU, l'aigua sobrant feia cap al Barranc.

Les peces ratllades: el rodet 8; l'arbre 7 i la mola volandera 3 són les úniques que roden, alhora, en el molí fariner d'aigua.

El Molinet o Molino del Lavadero

Molino hidràulic hariner de roda horitzontal, antigament propietat del Duque de Medinaceli. Es mogut per la tracció de les aigües que discorren per la acequia major del poble, que a la vez alimentan el "Lavadero" municipal.

Restaurado en el 2005, se ha puesto de nuevo en funcionamiento con fines didácticos, turísticos y de educación ambiental sobre el ciclo del agua, sus usos y aprovechamientos tradicionales, desarrollando un peculiar museo etnológico municipal alrededor de la arquitectura del agua.

El agua, fuente de vida, es el distintivo más significativo de Aín, topónimo de origen árabe "Ayn" que significa "lugar de aguas".

Funcionamiento

Esquema del funcionamiento de un molino hidráulico de rueda horizontal:

El recorrido del grano y de la harina, representado por puntos, empezaba en la TOLVA 1, desde donde pasaba al CANAL 2, que conduce el grano hasta el ojo de la muela. El trabajo de moler se realizaba entre dos ruedas de piedra puestas en horizontal, la MUELA DE ARRIBA o VOLANDERA 3 y la MUELA DE ABAJO, FIJA o SOLERA 4.

Una vez el grano era molido, salía por el HARINAL 5 y caía en la HARINERA 6.

Un molino hidràulic tenia en la pressió de l'aigua su fuerza, gracias al aprovechamiento de la gravedad. El agua de la acequia, representada por flechas negras, caía por el CUBO y mediante la apertura del gancho de arrancar la muela que levantaba la CANALETA o SAETÍN 9 (donde se encontraba el TAPÓN), provocaba la entrada a presión del agua al RODEZNO, RODETE o RUEDA HORIZONTAL DE PALAS 8 que hacía rodar el EJE o ÁRBOL 7 y mover la muela.

Por el CÁRCAVO, el agua sobrant acababa en el Barranco.

Las piezas rayadas: el rodezno 8; el árbol 7 y la muela volandera 3 son las únicas que giran, simultáneamente, en el molino harinero de agua.